NORAKSTS
Lieta Nr.A42771409
A7714 – 09/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2009.gada 10.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš

piedaloties pieteicējai *L.K.*, pieteicējas pilnvarotajam pārstāvim *A.Š.*,
atbildētāja Rēzeknes novada pašvaldības (Rēzeknes rajona pašvaldības tiesību pārņēmēja) pilnvarotajam pārstāvim *V.Č.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rēzeknes rajona padomes Administratīvās komisijas 2009.gada 11.marta lēmuma Nr.R70016 „Par administratīvā soda uzlikšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 7.maija lēmumu pieņemts *L.K.* (turpmāk arī pieteicēja) pieteikums par Rēzeknes rajona padomes Administratīvās komisijas 2009.gada 11.marta lēmuma Nr.R70016 „Par administratīvā soda uzlikšanu" (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

[2] 2009.gada 10.februārī Rēzeknes pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 6.iecirkņa inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 141266, kurā konstatēts, ka 2009.gada 3.februārī plkst.12.30 pieteicējai piederošais suns „Labradors" skraidīja bez uzpurņa un pavadas neapžogotā teritorijā un pa pagasta ceļu. Tādējādi pieteicēja izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 106.panta pirmajā daļā.

Rēzeknes rajona padomes Administratīvā komisija (turpmāk arī atbildētājs vai Administratīvā komisija) 2009.gada 11.martā pieņēma Lēmumu, kurā konstatēja, ka pieteicēja pārkāpusi Latvijas Republikas Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" (turpmāk arī Noteikumi Nr.266) 13.punkta prasības, proti, ka ciemos ārpus norobežotās teritorijas suns bez pavadas un uzpurņa var atrasties zaļajā zonā un mežā pastaigas laikā īpašnieka vai turētāja uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību, tādējādi pieteicēja izdarījusi LAPK 106.panta pirmajā

daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Administratīvā komisija par dzīvnieku turēšanas prasību pārkāpšanu nolēma pieteicējai izteikt brīdinājumu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt šādu iemeslu dēļ.

[3.1] Uz Administratīvās komisijas sēdi pieteicēja nebija ieradusies tāpēc, ka nezināja par tās izskatīšanai nozīmēto vietu un laiku. Kā redzams no pasta izdotās izziņas, tad acīmredzot Administratīvās komisijas sūtītais paziņojums par sēdi 2009.gada 6.martā tika nosūtīts atpakaļ kā nesaņemts. Līdz ar to Administratīvajai komisijai, izskatot lietu 2009.gada 11.martā, vajadzēja būt informētai, ka pieteicēja nekādu paziņojumu nav saņēmusi un par sēdi neko nezināja. Administratīvā komisija nebija tiesīga izskatīt jautājumu pēc būtības, neuzklausot pieteicējas paskaidrojumus, jo vairāk tāpēc, ka pieteicējas tiesības piedalīties sēdē ir noteicis likumdevējs.

[3.2] Administratīvā komisija, atzīstot pieteicēju par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, objektīvi nav izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus.

[3.3] Pieteicējai piederošais suns ticis sašauts 2009.gada 3.februārī, laikā no plkst.12.00 līdz 12.40, uz pieteicējas zemes, 40 metru attālumā no mājas, pretēji Lēmumā norādītajam, ka suns atradies uz pagasta ceļa. Savukārt policijas pārvaldes lēmumā par lietvedības izbeigšanu konstatēts, ka suni sašāvis *A.B.*, kurš 2009.gada 3.februārī medījis lapsas un ieraudzījis klaiņojošu suni, kurš dzinies pakaļ stirnām, sunim neesot bijis uzpurnis un reģistrācijas žetons. Attālums līdz tuvākajai mājai bijis 1500 metri. Pieteicējas lūgums par notikuma vietas apskati, kur tika sašauts pieteicējas suns, policijā tika noraidīts. Oficiālu iesniegumu par notikuma vietas apskati policija Viļānu iecirknī atteikusies pieņemt, neskatoties uz to, ka vieta, kur tika sašauts suns, bija atrasta un atzīmēta. Pieteicēja norāda, ka uz pieteikuma rakstīšanas brīdi vieta bija atzīmēta un atrodama vēl joprojām. Pieteicējas ieskatā šādas pretrunas ir būtiskas, lai konstatētu, vai pieteicējas suns konkrētajā situācijā bija atzīstams par klaiņojošu suni ar visām no tā izrietošajām juridiskajām sekām.

[3.4] Kā redzams no Veterinārās izziņas, tad suns tika nāvējoši ievainots. Operācijas rezultātā dzīvniekam no ķermeņa tika izņemta lode. Pieteicējai radies jautājums, kāpēc dzīvnieks netika nošauts līdz galam, bet atstāts mocīšanai. Pieteicējas ieskatā šāda rīcība neatbilst Dzīvnieku aizsardzības likuma 4.pantā noteiktajam.

Pieteicēja norāda, ka par rupjiem Medību likuma pārkāpumiem Valsts meža dienestā tiek formēta lieta par vainīgās personas sodīšanu pieteicējai piederošā suņa sašaušanā.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2009.gada 12.jūnijā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 29. – 31.lapa)*. Savā rakstveida paskaidrojumā tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst pilnībā, uzskata to par nepamatotu un lūdz noraidīt tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Rēzeknes rajona padomē 2009.gada 12.februārī saņemts 2009.gada 10.februārī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA141266 par

pieteicējas izdarīto administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 106.panta pirmajā daļā. Protokolam bija pievienots pārkāpumu izdarījušās personas 2009.gada 10.februāra paskaidrojums un Iekšlietu ministrijas Informācijas centra datu izdruka par personas administratīvajiem pārkāpumiem. Sagatavojot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīšanai, Administratīvā komisija 2009.gada 25.februārī ierakstītajā sūtījumā pa pastu nosūtīja pieteicējai pavēsti uz protokolā norādīto dzīvesvietu, tādējādi rakstveidā paziņojot viņai par lietas izskatīšanas laiku un vietu.

[4.2] 2009.gada 11.martā administratīvā pārkāpuma lieta tika izskatīta pēc būtības bez pieteicējas klātbūtnes. No administratīvā pārkāpuma protokolam pievienotā pieteicējas paskaidrojuma Administratīvā komisija secināja, ka pieteicēja ir pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punkta prasības. Tādējādi, ņemot vērā, ka pieteicējas suns 2009.gada 3.februārī no plkst.12.30 līdz 20.30 tika palaists un atradās bez uzraudzības, Administratīvā komisija ir izteikusi pieteicējai brīdinājumu par LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Piemērojot šo sodu, Administratīvā komisija ir ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpējas personību, kura 2008.gada 14.oktobrī jau tikusi administratīvi sodīta ar naudas sodu, tātad gada laikā izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu, viņas vainas pakāpi, mantisko stāvokli, kā arī to, ka netika konstatēti viņas atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi.

[4.3] Administratīvajā komisijā 2009.gada 11.martā, pēc lēmuma par soda uzlikšanu pieteicējai pieņemšanas, saņemts atpakaļ pieteicējai adresētais Administratīvās komisijas ierakstītais sūtījums, ar norādi, ka adresāts nav zināms. Tātad, tikai pēc administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas pēc būtības Administratīvajai komisijai kļuva zināms tas, ka pieteicēja nav saņēmusi paziņojumu par administratīvās lietas izskatīšanas vietu un laiku. Sakarā ar to, ka lēmums jau tika pieņemts, pieteicējai uz to pašu adresi, kas bija norādīta administratīvā pārkāpuma protokolā, 2009.gada 12.martā ierakstītā sūtījumā tika nosūtīts Lēmuma noraksts.

[4.4] No pieteikuma izriet, ka Administratīvās komisijas lēmumu pieteicēja ir saņēmusi, kaut gan iepriekš sūtīto paziņojumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, kas tika sūtīts uz to pašu adresi, pieteicēja nebija saņēmusi. No Administratīvajai rajona tiesai adresētā pieteikuma izriet, ka pieteicējas faktiskā dzīvesvieta ir Rēzeknes rajona */adrese/*, savukārt no tiesas lēmuma par administratīvās lietas ierosināšanu atbildētājs var secināt, ka pieteicēja ir deklarējusi dzīvesvietu citā rajonā. Tādējādi Rēzeknes rajona padome uzskata, ka pati pieteicēja nav ievērojusi Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmajā daļā un 4.panta pirmajā daļā noteikto, kas bija par iemeslu tam, ka pieteicēja nebija saņēmusi paziņojumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu.

[4.5] Administratīvā komisija, izskatot pieteicējas administratīvā pārkāpuma lietu, ir rīkojusies atbilstoši LAPK prasībām par administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanu, līdz ar to viņas pieteikums atzīstams par nepamatotu un noraidāmu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atzinis, ka pieteicēja pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punkta prasības, līdz ar to, ka izdarījusi LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Izskatāmajā lietā tiesai jānoskaidro, vai pieteicēja ir pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punkta prasības, līdz ar to, vai atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis tiesiski un pamatoti.

[8] Noteikumu Nr.266 13.punkts *(noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 7.jūlijam)* noteica, ka pilsētās un ciemos ārpus norobežotās teritorijas suns bez pavadas un uzpurņa var atrasties zaļajā zonā un mežā (izņemot vietējo pašvaldību noteiktās vietas, kur saskaņā ar vietējo pašvaldību saistošajiem noteikumiem tas ir aizliegts) pastaigas laikā īpašnieka vai turētāja uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā īpašnieks vai turētājs spēj kontrolēt dzīvnieka rīcību.

Saskaņā ar LAPK 106.panta pirmo daļu par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pilsētā vai ciemā nav nodrošinājusi uzraudzību un redzesloku sunim, kas bez pavadas un uzpurņa atradies ārpus norobežotās teritorijas.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Tātad, par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības un tml.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[9.1] Pieteicējas 2009.gada 10.februāra paskaidrojums, kurā norādīts, ka viņa dzīvo Rēzeknes rajona, */adrese/* un viņai pieder suns „Labradors". 2009.gada 3.februārī plkst.12.30 pieteicēja iegājusi savā mājā, lai ienestu spaini ar ūdeni, bet viņas suns palicis mājas pagalmā. Iznākot no mājas, pieteicēja konstatējusi, ka suņa pagalmā vairs nav, tādēļ pasaukusi to, bet suns tā arī neparādījās. Pieteicēja meklējusi suni, bet tā arī nav varējusi to atrast. Pazudušais suns, ievainots no medību šaujamieroča, uz mājām atnāca ap plkst. 20.30 *(lietas 38.lapa)*.

[9.2] Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA141266, kas pieteicējai noformēts 2009.gada 10.februārī par LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Protokolā fiksēts, ka 2009.gada 3.februārī plkst.12.30, Rēzeknes rajona, /adrese/, pieteicējai piederošais suns „Labradors" skraidīja bez uzpurņa un pavadas neapžogotā teritorijā un pa pagasta ceļu. Protokolā arī norādīts, ka pieteicēja no tā parakstīšanas atteicās *(lietas 36.lapa)*.

[10] Ņemot vērā izskatāmās lietas materiālus, kā arī pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē paskaidroto, ka cauri mājas „*/Nosaukums/*", kurā viņš kopā ar pieteicēju dzīvo, teritorijai „iet" pagasta ceļš, bet pati mājas teritorija nav iežogota, tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka 2009.gada 3.februārī ap plkst.12.30, Rēzeknes rajona, /adrese/, kuru teritorija nav norobežota, no pagalma aizskrējis pieteicējas suns „Labradors", kas bijis bez pavadas un uzpurņa.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicēja 2009.gada 3.februārī ap plkst.12.30, ieejot savā mājā Rēzeknes rajona, /adrese/, un, atstājot mājas pagalmā savu suni „Labradors", kuram nebija uzpurņa un pavadas, ir pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punkta prasības, līdz ar to, vai atbildētāja pieņemtais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[11] Lai atzītu, ka pieteicēja pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punktā *(noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 7.jūlijam)* noteiktās prasības, nepieciešams konstatēt, ka: 1) pieteicējas suns „Labradors" atradies ciema teritorijā ārpus norobežotās teritorijas; 2) pieteicējas suns „Labradors" bijis bez pavadas un uzpurņa; 3) pieteicējas suns „Labradors" nav bijis pieteicējas uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā viņa spētu kontrolēt dzīvnieka rīcību. Tādējādi, lai atzītu, ka pieteicēja ir pārkāpusi minētās tiesību normas prasības, nepieciešams konstatēt šos trīs kumulatīvos apstākļus.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš [10], lietā nav strīda par pirmajiem diviem no trijiem minētajiem apstākļiem, proti, ka pieteicējas suns atradies */ciems/* teritorijā ārpus nožogotās teritorijas, kā arī to, ka sunim šajā laikā nebija ne uzpurņa, ne arī pavadas. Tādējādi nepieciešams noskaidrot, vai konstatējams trešais kumulatīvais apstāklis – pieteicējas suns „Labradors" nav bijis pieteicējas uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā viņa spētu kontrolēt dzīvnieka rīcību.

Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka uzskata, ka pieteicēja 2009.gada 10.februārī plkst.12.30, ieejot mājā, kontrolējusi savu suni „Labradoru". Minētā kontrole izpaudusies, kā suņa pasaukšana, uz ko suns līdz minētai dienai atsaucies un atgriezies mājās.

Tiesa konstatē, ka pieteicējas un tās pārstāvja norādītā suņa „Labradora" kontrole nav atzīstama par Noteikumos Nr.266 13.punktā noteikto dzīvnieka rīcības kontroli, jo minētajā tiesību normā noteiktajai kontrolei ir jāizpaužas kā uzraudzībai, sunim atrodoties tā īpašnieka vai turētāja redzeslokā, lai būtu iespējams kontrolēt dzīvnieka rīcību. Konkrētajā gadījumā, kad pieteicēja iegāja savā mājā, bet suns palika mājas pagalmā, suns neatradās pieteicējas redzeslokā un uzraudzībā, līdz ar to pieteicēja arī nespēja kontrolēt suņa rīcību, kas noveda pie viņa aiziešanas no mājas pagalma. Ņemot vērā minēto, tiesa konkrētajā gadījumā konstatē arī trešo Noteikumu Nr.266 13.punktā noteikto kumulatīvo apstākli – pieteicējas suns „Labradors" nav bijis pieteicējas uzraudzībā un redzeslokā tādā attālumā, kādā viņa spētu kontrolēt suņa rīcību.

Tādējādi atzīstams, ka pieteicēja 2009.gada 3.februārī ap plkst.12.30, ieejot savā mājā Rēzeknes rajona, /adrese/ un atstājot mājas pagalmā savu suni „Labradoru", kuram nebija uzpurņa un pavadas, ir pārkāpusi Noteikumu Nr.266 13.punkta prasības.

[12] Pieteicēja pieteikumā un pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka Administratīvā komisija 2009.gada 11.martā nebija tiesīga izskatīt jautājumu pēc būtības, neuzklausot pieteicējas paskaidrojumus, jo tai vajadzēja būt informētai, ka pieteicēja nekādu paziņojumu nav saņēmusi un par sēdi neko nezina.

Savukārt atbildētājs norāda, ka, sagatavojot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīšanai, Administratīvā komisija 2009.gada 25.februārī ierakstītajā sūtījumā pa pastu nosūtīja pieteicējai pavēsti uz protokolā norādīto dzīvesvietu, tādējādi rakstveidā paziņojot viņai par lietas izskatīšanas laiku un vietu. Tomēr 2009.gada 11.martā pieteicēja nebija ieradusies uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, tādēļ tā izskatīta pēc būtības bez viņas klātbūtnes. 2009.gada 11.marta pēcpusdienā, kad lēmums par soda uzlikšanu pieteicējai jau bija pieņemts, tika saņemts atpakaļ viņai adresētais Administratīvās komisijas ierakstītais sūtījums, ar norādi, ka adresāts nav zināms. Tātad, tikai pēc administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas pēc būtības, Administratīvajai komisijai kļuva zināms tas, ka pieteicēja nav saņēmusi paziņojumu par administratīvās lietas izskatīšanas vietu un laiku.

LAPK 268.[1] panta pirmā un otrā daļa noteic, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, rakstveidā paziņo par lietas izskatīšanas vietu un laiku *(pirmā daļa)*. Rakstveida paziņojumu vai pavēsti ne vēlāk kā septiņas dienas pirms lietas izskatīšanas nosūta ierakstītā sūtījumā pa pastu uz tās personas norādīto adresi, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Ja persona nav norādījusi adresi, kur tā ir sasniedzama, paziņojumu nosūta uz šīs personas deklarēto dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi *(otrā daļa)*.

No izskatāmās lietas materiāliem konstatējams, ka atbildētājs 2009.gada 24.februārī sagatavojis pieteicējai adresētu pavēsti, kurā norādījis administratīvās pārkāpuma lietas Nr.11.1-9/09 izskatīšanas vietu un laiku, proti, Rēzeknes rajona padomes 11.kabinetā, Atbrīvošanas alejā 95, Rēzeknē, 2009.gada 11.martā plkst.10.00 *(lietas 41.un 42.lapa)*. 2009.gada 25.februārī atbildētājs šo pieteicējai adresēto pavēsti nodevis pastā ierakstītajā vēstulē

Nr.007927 *(lietas 43.lapa)* nosūtīšanai uz pieteicējas administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA141266 norādīto adresi /adrese/. Saņemot pieteicējai adresēto ierakstīto vēstuli Nr.007927, */pagasts/* pasta nodaļas pastniece izmeklējās, aptaujāja */ciems/* iedzīvotājus, bet norādīto adresātu (pieteicēju) neatrada, tāpēc 2009.gada 6.martā minētā vēstule nosūtīta atpakaļ *(lietas 50.lapa)*. Pasta nodaļā „Rēzekne – 1" atpakaļ sūtītā ierakstītā vēstule Nr.007927 saņemta 2009.gada 9.martā *(lietas 43.lapa)*, bet saskaņā ar atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē norādīto Rēzeknes rajona padomē minētā vēstule saņemta 2009.gada 11.marta pēcpusdienā, kad lēmums par soda uzlikšanu pieteicējai jau bija pieņemts.

Tādējādi tiesa secina, ka atbildētājs, 2009.gada 25.februārī nosūtot ierakstītā sūtījumā pieteicējai adresētu pavēsti uz viņas norādīto adresi, ir rīkojies atbilstoši LAPK 268.[1] panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam tiesiskajam regulējumam. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka Administratīvā komisija 2009.gada 11.martā bija tiesīga izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu bez pieteicējas klātbūtnes, bet viņas norādītais arguments ir nepamatots un noraidāms.

[13] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt, saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 106.panta pirmo daļu par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no Ls 5 (pieci lati) līdz Ls 250 (divi simti piecdesmit lati).

Pieteicējai piemērota minimālā LAPK 106.panta pirmajā daļā paredzētā sankcija – brīdinājums. Līdz ar to brīdinājuma izteikšana atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi). Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[14] Atbilstoši administratīvo tiesu judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa nav analizējusi kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, ir konstatējams pārkāpums. Tas, cik daudz spriedums ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta*

Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-280 8.punktu).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

[15] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Atbildētājs ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu un pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Rēzeknes rajona padomes Administratīvās komisijas 2009.gada 11.marta lēmuma Nr.R70016 „Par administratīvā soda uzlikšanu" ir tiesisks un pamatots, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rēzeknes rajona padomes Administratīvās komisijas 2009.gada 11.marta lēmumu Nr.R70016 „Par administratīvā soda uzlikšanu".

Noraidīt *L.K.* pieteikumu par Rēzeknes rajona padomes Administratīvās komisijas 2009.gada 11.marta lēmuma Nr.R70016 „Par administratīvā soda uzlikšanu" atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 10.novembrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2009.gada 10.novembrī